Lietas Nr. A420173316
Lietas arhīva Nr. A42-01733-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 21.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Audzere,

piedaloties pieteicējam /pers. A/ un pieteicēja pilnvarotajiem pārstāvjiem – zvērinātai advokātei /pers. B/ un zvērināta advokāta palīdzei /pers. C/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Tieslietu ministrijas pilnvarotajai pārstāvei /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par tieslietu ministra 2016.gada 18.februāra lēmuma Nr.1-4.4/5 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesnese 2015.gada 3.septembrī nolēma civillietā Nr.C60068115 apstiprināt 2015.gada 27.jūnija izsoles aktu Nr.00162/080/2015-AKT par zemes gabala, uz kuru atrodas četru stāvu dzīvojamā ēka (kadastra numurs /numurs E/), kas atrodas /adrese F/ (turpmāk – nekustamais īpašums), pārdošanu izsolē. Nekustamais īpašums nostiprināts uz - SIA /nosaukums G/ (piedzinējs) – vārda, un ar tiesas lēmumu nolemts ievest SIA /nosaukums G/ nekustamā īpašuma valdījumā. Lēmums stājās spēkā 2015.gada 21.septembrī. Tādējādi nekustamā īpašuma iepriekšējam īpašniekam – /pers. H/ (parādniekam) – bija jāatbrīvo nekustamais īpašums un mājas atslēga jāatdod tās jaunam īpašniekam - SIA /nosaukums G/.

2015.gada 3.novembrī SIA /nosaukums G/ vērsās pie pieteicēja, un 2015.gada 3.novembrī pieteicējs uzsāka izpildu lietu Nr.01135/062/2015.

Pieteicējs 2015.gada 3.novembrī nosūtīja parādniekam /pers. H/ "Paziņojums par pienākumu izpildi nolēmumu" (turpmāk – 2015.gada 3.novembra paziņojums) uz tā deklarēto adresi /adrese I/ un uz nekustamā īpašuma adresi /adrese F/. 2015.gada 3.novembra paziņojumu nosūtīja arī tiesu izpildītājam Mikam Kozlovam (pēc piekritības), zināšanai SIA /nosaukums G/ un pārstāvja nozīmēšanai sabiedriskās kārtības pārstāvja nodrošināšanai Valsts policijas attiecīgajam iecirknim.

Pirmo reizi pieteicējs nekustamo īpašumu mēģināja ievest valdījumā 2015.gada 30.novembrī. Tā kā šis mēģinājums bija nesekmīgs, tad pieteicējs otro reizi nekustamo īpašumu ieveda valdījumā 2015.gada 3.decembrī.

Tieslietu ministrija 2015.gada 7.decembrī (ar papildinājumiem 8. un 9.decembrī) saņēma /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ iesniegumus par pieteicēja rīcību izpildu lietā Nr.01135/062/2015. Iesniegumā izteikta neapmierinātība ar nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā. 2015.gada 14.decembrī iesniegta līdzīga satura anonīma sūdzība. Vēlāk /pers. K/ savu iesniegumu papildinājusi. Papildinājumus parakstīja arī /pers. J/ un /pers. L/.

Tieslietu ministrs ar 2016.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.1-1/26 nolēma ierosināt disciplinārlietu pret pieteicēju par zvērinātu tiesu izpildītāju darbību regulējošo normatīvo aktu būtisku pārkāpumu, kas radījis kaitējumu privātpersonām un valsts interesēm.

Pēc disciplinārlietas izskatīšanas disciplinārlietu komisija ar 2016.gada 10.februāra lēmumu Nr.1-4.4/3 nolēma ierosināt tieslietu ministram (turpmāk arī – iestāde) atcelt no amata pieteicēju. Tieslietu ministrs ar 2016.gada 18.februāra lēmumu Nr.1-4.4/5 (turpmāk – Lēmums) nolēma piemērot pieteicējam disciplinārsodu – atcelšanu no amata.

[2] Lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Pieteicējs 2015.gada 3.novembra paziņojumā norādījis gan pirmās, gan atkārtotās ievešanas valdījumā datumu, ja parādnieks labprātīgi neizpildīs nolēmumu noteiktajā termiņā. Minētajā paziņojumā ir noteikts nesamērīgi īss termiņš starp pirmo un atkārtoto ievešanu valdījumā.

Pieteicējs nav skaidrojis, ka parādniekam ir no likuma izrietošs pienākums atbrīvot nekustamo īpašumu un nodot to ieguvējam. Tas rada iespaidu, ka pieteicējs ir darbojies piedzinēja interesēs – steidzīgi atbrīvot telpas no īrnieku mantām.

2015.gada 3.novembra paziņojumā pieteicējs nav ievērojis Civilprocesa likuma 620.^{5}panta prasības.

[2.2] Pieteicējs 2015.gada 3.novembra paziņojumā nav izteikts neviens aicinājums parādniekam iesniegt informāciju par attiecībā uz nekustamo īpašumu noslēgtajiem īres līgumiem vai cita veida līgumiem. Pieteicējam to vajadzēja izdarīt. Tā viņš iegūtu ziņas par iespējamiem īrniekiem nekustamajā īpašumā. Lai arī pieteicējs izmantojis pieejamo veidni Izpildu lietu reģistrā, tomēr pieteicējam vajadzēja pašam veidni papildināt.

Parādniekam varēja nebūt padziļinātas zināšanas par Civilprocesa likuma E sadaļu, tāpēc bija nepieciešams skaidrot labprātīgas izpildes iespējas. Pieteicējs juridiskus terminus parādniekam nav izskaidrojis vienkāršā un saprotamā valodā. Tādējādi pārkāpts Zvērinātu tiesu izpildītāju Ētikas kodeksa (turpmāk – Ētikas kodekss) 23.punkts.

[2.3] Pieteicējs veicis tikai formālas darbības, lai noskaidrotu nekustamā īpašuma īrniekus. Pieteicējs savā darbībā nav ievērojis labas pārvaldības principu, jo nav izmantojis Tiesu izpildītāju likuma 41.pantā noteiktās tiesības un nav pārliecinājies par nekustamā īpašuma apgrūtinājumiem. Secināms, ka pieteicējs ir pārkāpis Tiesu izpildītāju likuma 41.pantu.

Pieteicējam vajadzēja pienācīgā kārtā informēt nekustamā īpašuma iemītniekus par darbībām, kas var tikt veiktas jaunā īpašnieka ievešanas laikā nekustamā īpašuma valdījumā un kas varētu skart viņu tiesības.

[2.4] Iestāde, ņemot vērā disciplinārlietu komisijas secinājumus, uzskata, ka pieteicējs pirmo reizi 2015.gada 30.novembrī nekustamo īpašumu ievedis valdījumā formāli, var uzskatīt, ka pieteicējs šādu darbību nav veicis vispār. Pieteicējs neiekļuva nekustamajā īpašumā, jo durvis bija ciet un pie tām bija durvju kods. Pieteicējam vajadzēja pārliecināties, vai parādnieks faktiski atrodas ēkā.

[2.5] No vienas puses, pieteicējs bija gatavs dot iespēju komercsabiedrības amatpersonai doties uz Dobeli, lai atvestu nomas līgumu. No otras puses pieteicējs nav devis /pers. L/ iespēju atrast īres līgumu. Iespējams, /pers. L/ bija īres līgums, tomēr viņa tika izlikta no dzīvokļa. Pieteicējs ir pārkāpis likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu. Pieteicējs ir aizskaris /pers. L/ tiesības, tādējādi pārkāpis Ētikas kodeksa 5. un 20.punktu.

[2.6] Kopā ar īrnieci /pers. L/ dzīvojamo telpu bija spiesta atstāt arī viņas nepilngadīgā meita. Pieteicējs ir aizskāris bērna tiesības uz mājokli (Bērnu tiesību likuma 6.panta piektā daļa un 10.pants). Iestāde norāda uz Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmo un otro daļu.

[2.7] Pieteicējs ir pārkāpis Ētikas kodeksa 9.punktu, jo pieteicējs nav veltījis visas pūles un zināšanas, lai veicinātu sabiedrības uzticību zvērinātu tiesu izpildītāju institūtam.

[2.8] Rezumējot, iestāde secina, ka pieteicējs ir pārkāpis Tiesu izpildītāju likuma 41.pantu un 45.panta otro daļu, Civilprocesa likuma 620.^{5}panta pirmo un otro daļu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu, Ētikas kodeksa 4., 5., 9., 20. un 23.punktu un Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmo un piekto daļu.

[2.9] Pieteicēja pārkāpumi ir būtiski, pieteicējs radījis kaitējumu valsts un pašvaldības interesēm, grāvis zvērināta tiesu izpildītāja institūta prestižu un sabiedrības uzticību šim institūtam. Pieteicējs ar savu rīcību varēja radīt maldīgu priekšstatu, ka zvērinātu tiesu izpildītāju institūts patvaļīgi izmanto varu.

Pieteicējs disciplinārlietas izmeklēšanas laikā ir atzinis, ka viņa rīcība nebija pareiza, tai bija jābūt pilnīgākai, kas būtu iespējams, ja pastāvētu attiecīgs normatīvais regulējums. Iestāde uzskata, ka šādi apsvērumi nevar būt par attaisnojumu prettiesiskai un neētiskai rīcībai.

[2.10] Jautājums par ievešanu valdījumā ir analizēts gan tiesu praksē *(sk., piemēram, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 18.septembra lēmuma lietā Nr.SKC-2465/2014 5.2.punktu)*, gan juridiskajā literatūrā *(sk., piemēram, Lapsa J., "Ievešana nekustamā īpašuma valdījumā", Jurista vārds 24.03.2015., Nr.12 (684), 41-44.lpp).* Praktizējošam tiesu izpildītājam tas bija jāzina.

Jāņem vērā, ka pieteicējam ir arī ilgstoša profesionālā pieredze, viņam mēnesī ir viena vai divas izpildu lietas par ievešanu valdījumā. Pieteicējs ir piedalījies profesionālajās mācībās.

[2.11] Tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka mainoties dzīvokļa īpašniekam, īrniekam saglabājas tiesības turēt un lietot dzīvokli, jautājums par īrnieka un citu personu piespiedu izlikšanu saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" ir risināms tiesas ceļā (*sk., Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 28.janvāra lēmumu lietā Nr.SKC-1582 un Nr.SKC-1537, 2014.gada 18.septembra lēmumu lietā Nr.SKA-2465/2014*).

[2.12] Pieteicējs ir apzināti pieļāvis konkrētas sekas, kas radītas ar nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā – nekustamā īpašuma iemītnieku (īrnieku) tiesisko interešu aizskārumu. Pieteicējs ir paredzējis nelabvēlīgās sekas un apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos.

[2.13] Pieteicējs nākotnē, iespējams, rīkosies tāpat kā 2015.gada 3.decembrī.

Ar 2015.gada 10.septembra lēmumu Nr.1-4.4/6 pieteicējam piemērots viens no bargākajiem disciplinārsodiem – naudas sods 715 *euro* apmērā. Minētais sods piemērots par tiesu izpildītāju darbību regulējošo normatīvo aktu būtisku pārkāpumu, kas radījis kaitējumu privātpersonas un valsts interesēm. Proti, pieteicējs izdeva rīkojumu par personas, kas nav izpildu lietas dalībnieks, naudas līdzekļu apķīlāšanu un pārskaitīšanu. Pieteicējs bija rīkojies ar tīšu nodomu, apzinoties savas rīcības prettiesisko raksturu.

Salīdzinoši neilgā laikā pieteicējs ir atkārtoti izdarījis disciplinārpārkāpumu. Tāpēc redzams, ka pārkāpumu novēršanu nav iespējams sasniegt ar citiem līdzekļiem. Pieteicējs mazināja nekustamā īpašuma īrnieku iespējas aizstāvēt savas tiesiskās intereses uz dzīvojamo telpu, tādā veidā nodarīja kaitējumu privātpersonām, īpaši bērna interesēm. Nodarīts arī kaitējums valsts interesēm un zvērinātu tiesu izpildītāju prestižam, pieteicējs kā amatpersona ir zaudējusi valsts uzticību. Viņa pieļautie pārkāpumi rada šaubas par izpratni par savu amatpersonas pienākumu pildīšanu.

Izskatāmajā lietā nav konstatējams ne tiesiskās paļāvības, ne vienlīdzības principa pārkāpums. Pieteicēja norādītajās citu amatpersonu disciplinārlietās bija atšķirīgi apstākļi.

Tāpēc atbilstoši un samērīgi pieteicējam ir piemērot disciplinārsodu – atcelšanu no amata.

[3] Pieteicējs Administratīvā rajona tiesā iesniedzis pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Lēmuma pieņemšanā nav vērtēti izpildu lietas Nr.01135/062/2015 materiāli.

[3.2] Iestāde nav objektīvi izmeklējusi lietu, nav uzklausījusi lieciniekus.

[3.3] Izpildu lietā Nr.01135/062/2015 pieteicējs ir nosūtījis 2015.gada 3.novembra paziņojumu parādniekam, kas satur visas nepieciešamās sastāvdaļas saskaņā ar Civilprocesa likuma 555.pantu. 2015.gada 3.novembra paziņojuma mērķis bija darīt zināmu, kuram tiesas nolēmumam tiek veikta izpilde un dot iespēju labprātīgi izpildīt tiesas nolēmumu.

Paziņojums par pienākumu izpildīt nolēmumu nav vienīgais veids, kādā tiesu izpildītājs izskaidro pusēm to tiesības un pienākumus, kā to paredz Tiesu izpildītāju likuma 48.pants. Tas notiek arī veicot attiecīgās amata darbības, šajā gadījumā veicot piespiedu ievešanu valdījumā. Veicot piespiedu ievešanu valdījumā, pieteicējs lūdza uzrādīt personu apliecinošus un atrašanās nekustamajā īpašumā pamatojošus dokumentus. 2015.gada 3.novembra paziņojumā ir norādīta arī pieteicēja kontaktinformācija, neskaidrību gadījumā puses varēja sazināties ar pieteicēju.

No 2015.gada 3.novembra paziņojuma skaidri izriet parādnieka pienākums izpildīt tiesas nolēmu labprātīgi. Tas tika norādīts ar tekstu: "Ja parādnieks nolēmumu neizpildīs līdz 2015.gada 25.novembrim, tad pirmā piespiedu ievešana nekustamā īpašumā valdījumā notiks 2015.gada 30.novembrī plkst.11.30, un otrā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā notiks 2015.gada 3.decembrī plkst.11.00". Parādnieka pienākums atbrīvot nekustamo īpašumu izriet no 2015.gada 3.septembra nolēma civillietā Nr.C60068115. Pēc analoģijas piemērojot likuma "Par tiesu varu" 16.pantu šādam tiesas nolēmumam ir likuma spēks.

Gan 2015.gada 3.septembra nolēmums civillietā Nr.C60068115, gan 2015.gada 3.novembra paziņojums ir skaidrs un parādniekam tas bija jāsaprot. Viņš necēla iebildumus un nelūdza neko skaidrot.

[3.4] Attiecībā uz Lēmumā norādīto, ka nav pieļaujams, ka vienā paziņojumā par tiesas nolēmuma izpildi, labprātīgas neizpildes gadījumā, parādniekam tiek paziņots par abiem iespējamās ievešanas valdījumā datumiem, pieteicējs atsaucas uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas nolēmumu lietā Nr.C30653012. Pieteicējs ir vadījies no minētajā tiesas lietā paustajām atziņām. Minētām atziņām šajā pašā lietā pievienojās Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija 2013.gada 10.aprīļa lēmumā, izskatot blakus sūdzību.

Tieslietu ministrija Lēmumā nav ņēmusi vērā procesuālās ekonomijas un tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu, kā arī pastāvošo tiesu praksi.

[3.5] Pieteicējs uzskata, ka Civilprocesa likuma 620.^{5} panta pirmā un otrā daļa neliedz 2015.gada 3.novembra paziņojumā norādīt divus piespiedu

ievešanas valdījumā datumus. Tiesu izpildītājs pats izlems, vai būs nepieciešams rīkot atkārtotu ievešanu valdījumā. Arī pirmā ievešana valdījumā var arī nenotikt, ja parādnieks labprātīgi atbrīvo nekustamo īpašumu. Līdz ar to gan pirmais, gan otrais ievešanas valdījumā laiks un apstākļi ir atkarīgi no katras konkrētās situācijas.

[3.6] Pieteicējs bija devis parādniekam vairāk nekā 10 dienas, lai labprātīgi atbrīvotu nekustamo īpašumu. Tas atbilst Civilprocesa likuma 555.pantam.

Kopumā ievešanai valdījumā izpildes laiks bija no 2015.gada 3.novembra līdz 2015.gada 3.decembrim, tas ir viens kalendārais mēnesis, un tas ir saprātīgs laika periods.

[3.7] 2015.gada 3.novembra paziņojums nav izraisījis nekādas nelabvēlīgas sekas vai radījis kādu kaitējumu parādniekam vai trešajai personai. Līdz ar to iestādes norādītie pārkāpumi ir formāli. Pieteicējs ir apņēmies formālos pārkāpumus novērst, tomēr tie nevar būt par pamatu atcelšanai no amata. Pieteicējs nav rīkojies ar nodomu, apzinoties savas rīcības prettiesiskās sekas.

Pieteicēja rīcība atbilst tiesu praksei. Pieteicējs norāda uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr.A42445606.

[3.8] Pieteicējs nevarēja pirmo reizi 2015.gada 30.novembrī nekustamo īpašumu ievest valdījumā, jo parādes durvīm bija koda atslēga. Pieteicējs gaidīja 10-15 minūtes un secināja, ka parādnieks nebija ieradies. Pieteicējs atlika nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā atbilstoši Civilprocesa likuma 620.^{7}panta pirmajai daļai. Pieteicējs par to uzlīmēja paziņojumu uz nekustamā īpašuma durvīm. Pieteicējs iegāja tajās nekustamā īpašuma telpās, kurās saimniecisko darbību veica uzņēmēji (piemēram, veikalā).

[3.9] Otrā piespiedu ievešana valdījumā notika atbilstoši Civilprocesa likuma 74.^{2}nodaļai. Pieteicējs norāda, ka ievērojis Civilprocesa likuma 559.panta trešo daļu, 620.^{7}panta otro daļu.

Pieteicēja rīcībā nebija ziņas par parādnieka slimību (slimības lapa).

[3.10] Ja personām nekustamajā īpašumā ir dzīves vieta un to apstiprina spēkā esošs īres līgums, tad tām nav pienākums atbrīvot nekustamo īpašumu. Pieteicējs norāda uz tiesu praksi, piemēram, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 18.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-2465/2014, Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 6.jūnija lēmumu lietā Nr.C28334113. Īrnieku aizsargā likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pants. Pieteicēja pienākums bija noskaidrot, vai personas, kuras atradās nekustamajā īpašumā, ir īrnieki.

Tieslietu ministrija nav ņēmusi vērā Civilprocesa likuma 620.^{8}panta pirmo daļu.

[3.11] /pers. J/, kas atradās nekustamā īpašuma dzīvoklī Nr.8, pēc vairākkārtējiem pieteicēja uzaicinājumiem nevarēja uzrādīt dokumentu, kas apliecina personas atrašanās pamatu nekustamajā īpašumā. /pers. J/ sazvanīja meitu un labprātīgi atbrīvoja dzīvojamo telpu.

[3.12] Nekustamā īpašuma dzīvoklis Nr.5 tika atvērts piespiedu kārtā. Pēc laika ieradās /pers. L/, tomēr īres līgumu uzrādīt nevarēja, nenorādīja, kur tas atrodas un nelūdza dot laiku līguma iesniegšanai. Par dzīvokļa atstāšanu viņai pretenziju nebija, parakstīja aktu Nr.00516/062/2015-AKT un piekrita mantu pārvešanai.

Pēc tam iesniegumā iestādei /pers. L/ ir diametrāli mainījusi savu viedokli. Tomēr iestāde nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus.

[3.13] Nepatiess ir apgalvojums, ka pieteicējs nav pieņēmis /pers. K/ iesniegumu. Pieteicējs nevarēja veikt izpildu darbības vienlaicīgi vairākos dzīvokļos, tāpēc teica, ka visi dokumenti tiks pieņemti /pers. K/ dzīvoklī.

[3.14] Nekustamā īpašuma dzīvoklī Nr.4 atradās /pers. M/, kura pieteicējam uzrādīja īres līgumu. Minētā īrniece palika savās telpās.

[3.15] Īrnieks nav šķērslis, lai ievestu nekustamo īpašumu valdījumā, un tiesu izpildītājiem tiek aizrādīts, ja viņi tā dēļ atliek nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā. Pieteicējs atsaucas uz Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 24.oktobra lēmumu lietā Nr.C32335913.

[3.16] Pieteicējs rīkojās atbilstoši Ētikas kodeksa 27.punktam, palīdzot izvest /pers. L/ mantas.

[3.17] Saskaņā ar 2015.gada 3.decembra aktu Nr.00519/062/2015-AKT persona, kas atradās telpās, paziņoja, ka nomas līgums pastāv, bet neatrodas uz vietas nekustamajā īpašumā un norādīja uz nomas līguma atrašanās vietu – Dobeli. Nomnieks SIA /nosaukums N/, pretēji /pers. L/, konkrēti norādīja līguma atrašanās vietu un lūdza dot laiku līguma atvešanai. Pieteicējs šādu lūgumu apmierināja. Tāpēc nav konstatējams, ka pieteicējs būtu nevienlīdzīgi izturējies pret personām. Tām bija atšķirīgi apstākļi.

[3.18] Civilprocesa likumā nav noteikts pienākums parādniekam pie ievešanas valdījumā sniegt ziņas par īrniekiem zvērinātam tiesu izpildītājam. Zvērinātam tiesu izpildītājam faktiski nav zināmi noslēgtie īres līgumi, kas nav ierakstīti zemesgrāmatā. Par atbilstošu veidu, kā zvērināts tiesu izpildītājs var iegūt informāciju par ēkā dzīvojošiem īrniekiem, ir izlikt paziņojumu ēkas telpās. Pieteicējs šādu paziņojumu 2015.gada 30.novembrī pielīmēja pie nekustamā īpašuma koplietošanas durvīm, un informēja, ka 2015.gada 3.decembrī plkst.11.00 notiks otrā piespiedu ievešana valdījumā. Paziņojumā tika norādīti pieteicēja kontakti uzziņai.

Pieteicējs varētu piekrist, ka paziņojumā parādniekam varētu iekļaut arī prasību uzrādīt īres līgumus, tomēr tas nav reglamentēts, tāpēc pieteicējs nav izdarījis pārkāpumu. Tieslietu ministrija organizē un koordinē valsts politikas īstenošanu attiecīgajā nozarē, un Zvērinātu tiesu izpildītāju padome apstiprina tiesu izpildītāju darbības metodiku, tāpēc minētām institūcijām būtu jārisina šis jautājums.

Visas vajadzīgās darbības jau bija veikusi zvērināta tiesu izpildītāja Baiba Kantmane, kas šajā lietā bija vērsusi piedziņu uz nekustamo īpašumu, notika izsole un nekustamais īpašums tika apstiprināts uz ieguvēju.

[3.19] Pieteicējs ir ievērojis Ētikas kodeksa 8.punktu.

[3.20] Diemžēl jebkura tiesas nolēmuma piespiedu izpilde par ievešanu valdījumā var negatīvi ietekmēt bērna tiesības. Pieteicējs rīkojās atbilstoši tiesiskajam regulējumam. /pers. L/ un viņas meita dzīvojamās telpas atstāja brīvprātīgi. To apliecina akts Nr.00516/06/2015/-AKT.

[3.21] Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome nav izstrādājusi metodiku tiesu izpildītāju komunikācijai ar masu informācijas līdzekļiem. Zvērināti tiesu izpildītāji nav apmācīti sazināties ar žurnālistiem un skaidrot savu amatu darbību. Pieteicējam nav atbilstošu spēju un zināšanu komunikāciju zinātnē. Pieteicējs norāda, ka Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju kolēģija pārstāv un izsaka tiesu izpildītāju viedokli attiecībās ar iestādēm. To paredz statūtu 8.4.3.punkts.

Tiesu izpildītāju likuma 52.panta otrā daļa neaptver masu informācijas līdzekļus, ka tieši viņiem būtu jāsniedz informācija par izpildu lietu.

Izskatāmo lietu masu informācijas līdzekļi atspoguļoja vienpusēji un nepatiesi, tas bija ārpus pieteicēja iespējām to mainīt. Žurnālistu uzvedības veids bija agresīvs.

[3.22] Pieteicējam uzliktais sods ir nesamērīgi bargs. Citiem tiesu izpildītājiem par pārkāpumiem sods ir bijis nesalīdzināmi vieglāks. Piemēram, zvērinātam tiesu izpildītājam par virkni būtisku normatīvo aktu pārkāpumu, veicot ievešanu valdījumā, aizskarot īrnieku tiesības, pasliktinot zvērinātu tiesu izpildītāja institūta tēlu sabiedrībā – izteikts rājiens. Citam zvērinātam tiesu izpildītājam par atkārtotiem, būtiskiem normatīvo aktu pārkāpumiem, radot kaitējumu piedzinēja interesēm, radot parādnieka tiesību aizskārumu, pārkāpjot zvērinātu tiesu izpildītāju lietvedību, mazinot sabiedrības uzticēšanos – izteikta piezīme. Vēl citam tiesu izpildītājam par normatīvo aktu būtisku pārkāpumu, kas radījis kaitējumu valsts un privātpersonas interesēm, par dažādiem pārkāpumiem – kļūdas depozīta summu uzskaitē, lietvedības pārkāpumiem – izteikts rājiens. Pieteicējs vēl norāda uz citiem gadījumiem, kad zvērinātam tiesu izpildītājam izteikta piezīme vai rājiens, vai piemērots naudas sods. Savukārt zvērinātu tiesu izpildītāju pārkāpumi, par kuriem tie ir bijuši

atcelti no amata, pieteicēja ieskatā, ir nesamērīgi smagi, būtiskāki un sistemātiskāki, salīdzinot ar pieteicēja darbībām.

Nepilnu desmit darbības gadu laikā pieteicējam ir bijis viens disciplinārsods par konkrētu pārkāpumu vienā izpildu lietā. Minēto pārkāpumu pieteicējs saprata un nožēloja. Sods nebija saistīts ar sistemātiskiem un ilgstošiem normatīvo aktu pārkāpumiem. Iepriekšējā disciplinārsoda esamība pati par sevi nevar būt par pamatu pieteicēja atcelšanai no amata.

Arī visā pieteicēja darbības laikā kopš 2007.gada 11.maija par pieteicēju ir bijusi tikai viena apmierināta sūdzība.

[4] Iestāde sniegusi tiesā paskaidrojumus, kuros pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt. Iestāde balstās uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus norāda turpmāk minēto.

[4.1] /pers. L/ 2015.gada 7.decembra iesniegumā iestādei norāda, ka informējusi pieteicēju par īres līgumu, taču viņš to atteicās skatīt. Pieteicēja klienti ir personas, kurām nav juridisku zināšanu, tāpēc var nesaprast procedūru saistībā ar ievešanu valdījumā. Pieteicējam vajadzēja viņiem dot laiku un iespēju veikt nepieciešamās darbības. Dot laiku līguma iesniegšanai vajadzēja pašam pieteicējam.

Ja rodas aizdomas, ka nekustamā īpašuma telpas aizņēmušas personas bez dzīvojamās telpas īres līguma, tad šo jautājumu var risināt tikai tiesas ceļā. To paredz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pants.

Jautājumu, vai nekustamā īpašuma īrniekiem ir spēkā esoši īres līgumu, vajadzēja noskaidrot pirms nekustamā īpašuma ievešanas valdījumā.

Pieteicēja rīcība /pers. L/ un viņas meitai radīja stresu. Tas izriet no /pers. L/ 2015.gada 9.decembra iesnieguma, kā arī policijai adresētā 2015.gada 4.decembra iesnieguma. Pieteicējs pārkāpis Ētikas kodeksa 5. un 20.punktu.

[4.2] Vienā un tajā pašā dokumentā nevar vienlaikus norādīt pirmās un atkārtotās ievešanas valdījumā plānoto datumu un laiku. Pieteicējs nevar paredzēt, ka būs nepieciešams rīkot atkārtotu ievešanu valdījumā. Civilprocesa likuma 620.^{7}pantā noteikts, ka var pastāvēt arī attaisnojoši iemesli, kuru dēļ tiesu izpildītājs nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā atliek. Šie iemesli var liegt parādniekam arī pēc trīs dienām piedalīties ievešanā valdījumā, piemēram, veselības stāvokļa dēļ.

Viens spriedums civillietā Nr.C30653012 nav uzskatāms par tiesu praksi.

Arī nekustamā īpašuma nomnieki un īrnieki nevar pienācīgi sagatavoties atkārtotai ievešanai valdījumā īsā laika sprīža dēļ.

[4.3] 2015.gada 3.novembra paziņojumā nav norādīts, ka parādniekam ir no likuma izrietošs pienākums atbrīvot nekustamo īpašumu un nodot to ieguvējam. Minētajā paziņojumā parādnieks nav aicināts iesniegt informāciju par īres vai cita veida līgumiem. 2015.gada 3.novembra paziņojuma saturs neatbilst Ētikas kodeksa 23.pantā noteiktajam.

[4.4] Pirms nekustamā īpašuma ievešanas valdījumā pieteicējam vajadzēja pārliecināties, vai nekustamajam īpašumam nav apgrūtinājumi. Šāds pienākums izriet no labas pārvaldības principa. Pieteicējam cita starpā šo informāciju vajadzēja prasīt parādniekam un no Iedzīvotāju reģistra – par nekustamajā īpašumā deklarētām personām.

[4.5] Kad pieteicējs pirmo reizi ieveda nekustamo īpašumu valdījumā 2015.gada 30.novembrī, viņa rīcība aprobežojās ar atrašanos pie nekustamā īpašuma kāpņutelpas 10-15 minūtes, ieiešanu drēbju veikalā, un pēc tam pie durvīm pielīmējot paziņojumu par atkārtotām izpildu darbībām. Ar to nav pietiekami, lai pārliecinātos, vai parādnieks faktiski nav ēkā, un pieteicējs neizpilda Civilprocesa likuma 620.^{7}panta prasības. Pieteicējs varēja uzzināt parādnieka kontakttālruni ar drēbju veikala pārdevējas palīdzību.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs un tā pārstāvji prasību uzturēja, norādot uz rakstveidā sniegto argumentāciju, savukārt iestādes pārstāve prasību neatzina, minot rakstveidā sniegto pamatojumu.

Tiesa sēdē nopratināja lieciniekus – /pers. O/, /pers. P/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/ un /pers. R/.

[6] Lietā tiesa ir pieaicinājusi atzinuma sniegšanai iestādi – Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomi, kas 2016.gada 31.maijā sniegusi atzinumu.

Motīvu daļa

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta otro daļu iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kas minēti administratīvajā aktā.

Līdz ar to tiesa vērtē to pamatojumu, ar ko iestāde argumentējusi pieteicējam piemēroto disciplinārsodu – atcelšanu no amata – Lēmumā.

[8] Turpmāk tiesa vērtēs pieteicēja sastādīto 2015.gada 3.novembra paziņojumu (*lietas 1.sējuma 200.lapas otrā puse – 201.lapa*).

Iestāde uzskata, ka paziņojumā ir noteikts nesamērīgi īss termiņš starp pirmo un atkārtoto ievešanu valdījumā *(sk. Lēmuma 3.lapu)*, tomēr vēlāk paskaidrojumos norāda, ka vienā un tajā pašā paziņojumā nemaz nevar vienlaikus norādīt pirmās un atkārtotās ievešanas valdījumā plānoto datumu un laiku. Pieteicējs nevar paredzēt, ka būs nepieciešams rīkot atkārtotu ievešanu valdījumā

No vienas puses var šķist, ka 2015.gada 3.novembra paziņojumā pieteicējs ir pārsteidzīgi norādījis laiku, kad notiks gan pirmā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā (2015.gada 30.novembris), gan otrā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā (2015.gada 3.decembris), un starp šiem datumiem ir ļoti īss laika periods.

Tomēr, no otras puses, ir jāskatās konteksts, kādā notiek piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā, tostarp notikumu attīstības gaita. Proti, zvērināta tiesu izpildītāja Baiba Kantmane jau 2015.gada 30.aprīlī nosūtīja parādniekam paziņojumu par pienākumu izpildīt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 30.janvāra izpildu rakstu par 23 824,42 *euro* piedziņu no /pers. H/ par labu AS /nosaukums S/. Tā kā /pers. H/ bija parādsaistības gan pret aizdevēju, gan pašvaldības budžetu, tad tiesu izpildītāja 2015.gada 1.jūnijā /pers. H/ nosūtīja paziņojumu par piedziņas vēršanu pret nekustamo īpašumu, uzaicinot līdz izsolei nokārtot parādu. Parādnieks uz pieprasījumu nav atbildējis. Paziņojums par nekustamā īpašuma novērtējumu /pers. H/ tika nosūtīts 2015.gada 8.jūnijā, un lūgums atkāroti novērtēt nekustamo īpašumu netika saņemts. Paziņojums par nekustamā īpašuma izsoli /pers. H/ nosūtīts 2015.gada 19.jūnijā (minētais izriet no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 3.septembra lēmuma lietā Nr.C60068115, *lietas 1.sējuma 128.lapa*). Tas nozīmē, ka jau vismaz no 2015.gada 30.novembra /pers. H/ tiek sūtīta informācija par situāciju ar nekustamo īpašumu, tomēr tam neseko nekāda reakcija. Ja tāda būtu sekojusi, tad varētu secināt par /pers. H/ vēlmi risināt parādus saistībā ar nekustamo īpašumu un tā rezultātā paturēt nekustamo īpašumu vai, vismaz, sadarboties īpašnieku maiņas jautājumā. Liecinieks/pers. R/ (piedzinēja pārstāvis) tiesas sēdē norādīja, ka /pers. H/ nav vēlējies kontaktēties par nekustamā īpašuma nodošanu jaunajam ieguvējam.

Arī 2015.gada 3.novembra paziņojums nosūtīts uz /pers. H/ deklarēto dzīves vietu, un redzams, ka viņš šo pasta sūtījumu ir saņēmis (*lietas 1.sējuma 201.lapas otra puse un 202.lapa*).

No minētā izriet, ka iestādēm komunikācija ar /pers. H/ jau bijusi ilgstoša un ir bijusi zināma viņa nevēlēšanās iesaistīties. /pers. H/ bija gan saskāries ar juridiskas dabas dokumentiem, gan arī viņam bija iespēja ilgstoši sekot līdzi nekustamā īpašuma piespiedu ievešanai valdījumā jaunajam

īpašniekam (ieguvējam). Tāpēc tiesa piekrīt pieteicējam, ka viņa izvēlētā pieeja – vienā paziņojumā norādīt gan pirmo, gan otro piespiedu ievešanu nekustamā īpašuma valdījumā – ir racionāla un atbilstoša konkrētajiem apstākļiem.

Lai arī tiešām nolēmumi vienā civillietā neveido tiesu praksi, tomēr to nevar atstāt bez ievērības. Pieteicējs ir vadījies no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas nolēmumā civillietā Nr.C30653012 paustajām atziņām. Civillietā Nr.C30653012 Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa 2012.gada 13.decembra lēmumā atzina, ka tiesu izpildītājam ir likumīgas tiesības paziņojumā par pienākumu atbrīvot nekustamo īpašumu un nodot to ieguvējam, norādīt arī iespējamās otrās piespiedu ievešanas nekustamā īpašuma valdījumā laiku, jo neviens normatīvais akts to neaizliedz. Šāds paziņojums atbilst Civilprocesa likuma 620.^{5}pantam. Minētās darbības atbilst procesuālās ekonomijas principam. Savukārt tiesu izpildītāja kavēšanās izpildīt tiesas nolēmumu kaitē nekustamā īpašuma ieguvēja interesēm. Minētām atziņām šajā pašā lietā pievienojās Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija 2013.gada 10.aprīļa lēmumā, izskatot blakus sūdzību.

Tiesas ieskatā pieteicējs pareizi ir vadījies no atziņām civillietā Nr.C30653012, kuras varēja izmantot konkrētajā situācijā.

Tāpat tiesa piekrīt pieteicējam, ka apstākļu maiņa varēja notikt gan ar 2015.gada 3.novembra paziņojuma nosūtīšanu (piemēram, parādnieks piekrīt labprātīgi nodot nekustamo īpašumu ieguvējam), gan pirmā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā (piemēram, parādniekam klātesot šī darbība var sekmīgi notikt vai, tieši pretēji, parādnieks pieteicējam uzrāda attaisnojošu iemeslu, kā dēļ nevar piedalīties nekustamā īpašuma ievešanā valdījumā), gan otrā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā (piemēram, parādnieks ilgstoši nevar piedalīties nekustamā īpašuma ievešanā valdījumā). Tiesu izpildītāja rīcībai jābūt atbilstošai konkrētajiem apstākļiem, un apsvērums *kā būtu, ja būtu* uzskatāms par spekulāciju.

Iestāde uzskata, ka 2015.gada 3.novembra paziņojumā pieteicējs nav īpaši izskaidrojis, ka parādniekam ir no likuma izrietošs pienākums atbrīvot nekustamo īpašumu un nodot to ieguvējam, kā arī parādnieks nav aicināts iesniegt informāciju par īres vai cita veida līgumiem. Iestāde norāda uz Ētikas kodeksa 23.punktu, kas noteic, ka "zvērinātam tiesu izpildītājam, izskaidrojot juridiska rakstura jautājumus, tas jādara vienkāršā, saprotamā valodā, nelietojot sarežģītus juridiskus terminus".

Tā kā /pers. H/ bija gan saskāries ar juridiskas dabas dokumentiem konkrētā izpildu lietā par nekustamo īpašumu, gan arī viņam bija iespēja ilgstoši sekot līdzi nekustamā īpašuma piespiedu ievešanai valdījumā, tiesa nesaskata, ka konkrētajā lietā tieši dokumentā lietotās terminoloģijas dēļ vai neizskaidroto tiesību dēļ /pers. H/ tiesības vai tiesiskās intereses ir bijušas aizskartas. Jebkura dokumenta saturu var uzlabot un pilnveidot, tomēr šajā gadījumā tiesa vērtē, pirmkārt, vai pieteicējs ir izdarījis pārkāpumu, otrkārt, konkrētās lietas apstākļus. 2015.gada 3.novembra paziņojums ietver Civilprocesa likuma 555.pantā noteiktās sastāvdaļas.

[9] Saskaņā ar 2015.gada 3.novembra paziņojumu pirmā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā notika 2015.gada 30.novembrī plkst.11.30. Par to pieteicējs sastādījis aktu (*lietas 1.sējuma 134.lapa*).

Pieteicējs ir paskaidrojis, ka tad, kad viņš pirmo reizi ieradās, lai ievestu nekustamo īpašumu valdījumā, daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpas durvis bija ciet un pie tām bija durvju kods. Pieteicējs norāda, ka uzturējies pie durvīm 10-15 minūtes un tad pie durvīm pielīmējis paziņojumu. Pieteicējs iegāja tajās nekustamā īpašuma telpās, kurās saimniecisko darbību veica uzņēmēji (piemēram, veikalā).

Iestāde uzskata, ka pieteicējs veicis tikai formālas darbības un pirmā ievešana valdījumā nemaz nav notikusi.

Tiesa turpmāk pārbaudīs, vai pieteicējs, ievedot nekustamo īpašumu valdījumā pirmo reizi, ir pārkāpis normatīvo aktu prasības vai Ētikas kodeksa prasības.

[9.1] Tiesas ieskatā apstāklis, ka kāpņu telpas durvis ir aizslēgtas ar koda atslēgu, nav vērtējams par tik lielu šķērsli, kā dēļ iekļūšana nekustamajā īpašumā būtu neiespējama. Pieteicējam kā profesionālam tiesu izpildītājam bija jāzina šādas situācijas risinājumi, jo situācija ir tipiska. Šāda rīcība atbilstu Ētikas kodeksa 9.punktam (zvērinātam tiesu izpildītājam jāvelta visas pūles un zināšanas savu amata pienākumu veikšanai, rīkojoties tā, lai veicinātu sabiedrības uzticību zvērināta tiesu izpildītāja institūtam) un 20.punktam (zvērinātam tiesu izpildītājam ir aizliegts ar savu darbību vai bezdarbību kaitēt pušu likumīgajām interesēm). Tāpēc pieteicējs nav rīkojies atbilstoši profesionālām prasībām.

Tomēr pieteicējam nebija jāiekļūst nekustamajā īpašumā tikai tādēļ, lai pārliecinātos, vai tajā neatrodas parādnieks. Kā tiesa jau minēja iepriekš, /pers. H/ jau ilgstoši nav izrādījis ieinteresētību par izpildu lietā veiktajām darbībām ar nekustamo īpašumu. Turklāt pieteicējs 2015.gada 3.novembra paziņojumu bija nosūtījis uz /pers. H/ deklarēto dzīves vietu, kur viņš to bija saņēmis (*lietas 1.sējuma 201.lapas otra puse un 202.lapa*), kā arī uz nekustamo īpašumu, no kura sūtījums ir atnācis atpakaļ (*lietas 1.sējuma 202.lapa*). Ņemot vērā šos apstākļus, tas, ka parādnieks ir nekustamā īpašuma iekšpusē, ir ar tik mazu iespējamības pakāpi, ka tā dēļ vien pieteicējam nebija jāiekļūst nekustamajā īpašumā.

Tāpēc pieteicēja rīcība, ka viņš noteiktā laikā parādnieku gaidīja 10-15 minūtes pie kāpņu telpas ārdurvīm ir atbilstoša situācijai, un nebija nepieciešams veikt kādas papildu darbības.

Parādnieks par neierašanās iemesliem nebija informējis pieteicēju ne 2015.gada 30.novembrī, ne iepriekš, tāpēc bija iestājušies Civilprocesa likuma 620.^{7}panta pirmās daļas nosacījumi, lai atliktu nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā.

[9.2] Iestādes ieskatā jautājumu, vai nekustamā īpašuma iemītniekiem ir spēkā esoši īres vai nomas līgumi, vajadzēja noskaidrot pirms nekustamā īpašuma ievešanas valdījumā. To varēja izdarīt, vai nu iespēju robežās savlaicīgi iegūstot informāciju attiecīgās iestādēs par deklarētajām personām nekustamajā īpašumā, vai arī informēt nekustamā īpašuma iemītniekus par nepieciešamību sagatavot īres vai nomas līgumus.

Pirmkārt, pieteicējs tiesas sēdē norādīja, ka nepastāv tāda prakse, ka informācija par nekustamajā īpašumā deklarētajām personām tiktu prasīta, piemēram, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei, kas uztur valstī šādu reģistru. Par šādas prakses neesamību tiesas sēdē liecināja arī /pers. P/.

Tiesas ieskatā, apstāklis, ka pieteicējs nav savlaicīgi iespēju robežās ieguvis informāciju attiecīgās iestādēs par deklarētajām personām nekustamajā īpašumā, neveido tiesību normas pārkāpumu. Šāda rīcība varētu balstīties uz *labo praksi*, ja tāda tiek rekomendēta tiesu izpildītājiem.

Iestāde Lēmumā norāda, ka pieteicējs ir pārkāpis Tiesu izpildītāju likuma 41.pantu.

Tiesu izpildītāju likuma 41.pants paredz, ka, veicot amata darbības, zvērināts tiesu izpildītājs ir tiesīgs ar amata pienākumu pildīšanu saistīto nepieciešamo informāciju motivēti pieprasīt no valsts un pašvaldību iestādēm un institūcijām, kā arī no visām fiziskajām un juridiskajām personām, ciktāl to neierobežo speciālās tiesību normas.

Minētā tiesību norma ir vispārīga, bet tas, vai minētā tiesu izpildītāja tiesība ir vispār jāpiemēro konkrētajā situācijā nav reglamentēts, tāpēc nav saskatāms pieteicēja pārkāpums.

Otrkārt, tiesa pievienojas Zvērinātu Tiesu izpildītāju padomes sniegtajam viedoklim (*lietas 1.sējuma 225.lapa*), ka pieteicējs iespējamo nekustamā īpašuma īrnieku informēšanu varēja nodrošināt paziņojumā par nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā, iekļaujot uzaicinājumu līdz ievešanai valdījumā dienai uzrādīt īres līgumus, ja tādi noslēgti. Šāda rīcība atbilstu Ētikas kodeksa 9.punktam (zvērinātam tiesu izpildītājam jāvelta visas pūles un zināšanas savu amata pienākumu veikšanai, rīkojoties tā, lai veicinātu sabiedrības uzticību zvērināta tiesu izpildītāja institūtam) un 20.punktam (zvērinātam tiesu izpildītājam ir aizliegts ar savu darbību vai bezdarbību kaitēt pušu likumīgajām interesēm).

[10] Pieteicējs, atliekot nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā, par to uzlīmēja paziņojumu uz nekustamā īpašuma durvīm.

Tiesas sēdē lieciniece - /pers. K/ un /pers. L/ – noliedza, ka būtu redzējušas šādu paziņojumu pie nekustamā īpašuma ārdurvīm. Tātad ir pretrunas, proti, pieteicējs saka, ka šādu paziņojumu ir izlicis, turpretim /pers. K/ un /pers. L/, ka tāds nav izlikts. Līdz ar to tiesvedības ceļā nav iespējams noskaidrot, vai pieteicējs paziņojumu par nekustamā īpašuma ievešanu valdījumā ir pielīmējis pie kāpņutelpas durvīm. Tomēr par īrnieku informētību norādīja arī liecinieks /pers. R/ tiesas sēdē. Arī viņš paskaidroja, ka no savas puses bija izlicis paziņojumu pie nekustamā īpašuma durvīm par īpašnieku maiņu. Tādējādi tiesas ieskatā lielāka ticamība jāpiešķir tam, ka nekustamā īpašuma īrnieki vismaz zināja par īpašnieka maiņu.

[11] Saskaņā ar 2015.gada 3.novembra paziņojumu otrā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā notika 2015.gada 3.decembrī plkst.11.00.

Otrā piespiedu ievešanā nekustamā īpašuma valdījumā piedalījās pieteicējs, /pers. R/ (piedzinēja pārstāvis), /pers. O/ un /pers. P/ (tiesu izpildītāja biroja darbinieki), Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirkņa pārstāvis. Piedzinēja pārstāvis bija noorganizējis darbiniekus, kas varētu piedalīties mantu savākšanā.

Pēc liecinieku - /pers. O/, /pers. P/ un /pers. R/ - sniegtām liecībām ievešana valdījumā sākta no augšējā stāva *(saskaņā ar ierakstu zemesgrāmatā nekustamais īpašums ir četru stāvu dzīvojamā ēka, lietas 1.sējuma 130.lapa).*

Turpmāk tiesa aplūkos ievešanu valdījumā attiecībā uz katru nekustamā īpašuma telpu.

[11.1] Par nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.8 ievešanu valdījumā sastādīts akts Nr.00511/062/2015-AKT (*lietas 1.sējuma 134.lapas otra puse*). Nekustamā īpašuma dzīvokli Nr.8 atvēra vīrietis un /pers. J/. Liecinieki/pers. O/, /pers. P/ un /pers. R/ apstiprina, ka pieteicējs izskaidroja apstākļus, uzrādījis dokumentu un aicināja uzrādīt īres līgumu. /pers. J/ neuzrādīja īres līgumu un nelūdza laiku, lai pieteicējam uzrādītu īres līgumu. Tika izskaidrots – ja tiks uzrādīts īres līgums, tad varēs turpināt īrēt dzīvokli. Pēc tam, kad īres līgums netika uzrādīts, /pers. J/ pati ar radinieku palīdzību sakrāmēja mantas, lai tās tiktu aiznestas. Pieteicējs skaļi visiem klātesošiem nolasīja aktu Nr.00511/062/2015-AKT.

Lieciniece/pers. J/ tiesas sēdē noliedza, ka pieteicējs būtu lūdzis uzrādīt īres līgumu, lūgusi, lai izsauc policiju, pieteicējs nekādus dokumentus neuzrādīja. /pers. J/ norāda, ka nekustamajā īpašumā dzīvojusi no 1950-tajiem gadiem, bija noslēgts īres līgums ar /pers. H/, tomēr tas nebija pagarināts. Mantas tika sapakotas un aizvestas pie /pers. J/ meitas.

Lietas materiālos ir /pers. J/ nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.8 īres līgums (*lietas 1.sējuma 173.lapa*), kuram beidzies termiņš. Tiesas vērtējumā spēkā neesošs īres līgums izskaidro apstākli, kāpēc lieciniece /pers. J/ nevēlējās uzrādīt īres līgumu pieteicējam. Tiesa piešķir ticamību lecinieku - /pers. O/, /pers. P/ un /pers. R/ – liecinātajam, ka pieteicējs izskaidroja apstākļus, uzrādījis dokumentu un aicināja uzrādīt īres līgumu.

Tiesa nesaskata pārkāpumus pieteicēja rīcībā un atzīst, ka akts Nr.00511/062/2015-AKT atspoguļo patieso notikumu gaitu.

[11.2] Par nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.7 ievešanu valdījumā sastādīts akts Nr.00513/062/2015-AKT (*lietas 1.sējuma 136.lapas otra puse*). Nekustamā īpašuma dzīvokli Nr.7 atvēra vīrietis. Liecinieki/pers. O/, /pers. P/ un /pers. R/ norāda, ka dzīvoklī bija trīs istabas, kur atsevišķi dzīvoja trīs cilvēki, iemītnieki uzrādīja dokumentus, bet nevarēja uzrādīt īres līgumus. Pieticējs izskaidroja situāciju, un personas labprātīgi pameta dzīvokli, paņemot līdzi mantas.

Tiesa nesaskata pārkāpumus pieteicēja rīcībā un atzīst, ka akts Nr.00513/062/2015-AKT atspoguļo patieso notikumu gaitu.

[11.3] Par nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.5 ievešanu valdījumā sastādīts akts Nr.00515/062/2015-AKT (*lietas 1.sējuma 138.lapas otra puse*). Nekustamā īpašuma dzīvokli Nr.5 neviens neatvēra, tāpēc telpas tika atvērtas piespiedu kārtā. Liecinieki/pers. O/, /pers. P/ un /pers. R/ liecināja, ka iegājuši dzīvoklī un sākuši aprakstīt mantu. Pēc kāda laika ieradās /pers. L/. Pieteicējs /pers. L/izskaidroja situāciju un lūdza uzrādīt īres līgumu. /pers. L/ to neuzrādīja, teica, ka īres līgums atrodas citur, piedāvāja aizbraukt pakaļ, bet viņa tā arī neaizbrauca. Sastādīts akts un skaļi nolasīts visiem klātesošiem, tostarp /pers. L/. Saruna esot bijusi emocionāla.

/pers. L/ tiesas sēdē liecināja, ka ieradusies brīdī, kad no viņas dzīvokļa nesa ārā mantas. Dzīvoklī nav ielaista, stāvējusi koridorā un sarunājusies ar pieteicēju. Pieteicējs lūdzis uzrādīt īres līgumu, bet to nevarējusi uzrādīt, jo dokumenti bijuši istabā. Kad iegāja dzīvoklī, viss jau bija salikts maisos. /pers. L/ skaidrojusi pieteicējam, ka viņai ir spēkā esošs īres līgums, bet nevar to uzrādīt. Nav norādījusi, ka vēlas apskatīt sapakotās mantas, lai atrastu īres līgumu. Vēlāk atnākusi /pers. L/ meita.

Tiesa nesaskata pārkāpumus pieteicēja rīcībā un atzīst, ka akts Nr.00515/062/2015-AKT atspoguļo patieso notikumu gaitu. Pieteicējs ir lūdzis /pers. L/ uzrādīt īres līgumu, tomēr viņa to nav uzrādījusi un nav izskaidrojusi, kāda iemesla dēļ. No minētā izriet, ka nav saskatāma kāda īpaši nekorekta vai nevienlīdzīga attieksme pret /pers. L/. Saprotams, ka tas bijis /pers. L/ emociju iespaidā. Tomēr pieteicējs nav apzināti vai ļaunprātīgi izraisījis šādu /pers. L/ emocionālo stāvokli. Tas, ka ievešanas valdījumā laikā ir atnākusi /pers. L/ nepilngadīgā meita, neietekmē tiesas apsvērumu par to, ka pieteicēja rīcība bija atbilstoša situācijai.

Tiesa piešķir vērību tam, ka lieciniece /pers. K/ – nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.6 īrniece – tiesas sēdē norādīja, ka 2015.gada 3.decembra vakarā nosūtījusi pieteicējam gan /pers. L/, gan savu īres līgumu, jo strādā vienā ēkā ar /pers. H/ un viņai šie līgumi bija pieejami. Īres līgumus sūtījusi no elektroniskā pasta /adrese T/ vai no */adrese U/*, kas ir darba elektroniskā adrese. Tādējādi pastāvēja iespēja bijušajam nekustamā īpašuma īpašniekam sazināties ar īrniekiem un apzināt īres līgumus, noskaidrot, vai tie ir spēkā esoši, un izstāstīt īrniekiem par sekām, ja īres līgumi vairs nav spēkā. Kā redzams, /pers. H/ no savas puses nav pielicis pūles īrnieku informēšanā. Tomēr pieteicējs savu pienākumu veikšanā pārkāpumus nav pieļāvis.

Lietas materiālos ir arī dokumenti, kas apliecina, ka nekustamā īpašuma īrnieki, kuriem bija spēkā esoši īres līgumi, ir saņēmuši kompensācijas (*lietas 2.sējuma 152.-159.lapa*). Tādējādi nekustamā īpašuma ieguvējs ir ievērojis īrnieku intereses, tāpēc arī līdzīga īrnieku interešu ievērošana būtu sagaidāma no parādnieka /pers. H/.

[11.4] Par nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.4 ievešanu valdījumā sastādīts akts Nr.00517/062/2015-AKT (*lietas 1.sējuma 142.lapas otra puse*). Nekustamā īpašuma dzīvokli Nr.4 atvēra /pers. M/ un uzrādīja spēkā esošu īres līgumu.

Tiesa nesaskata pārkāpumus pieteicēja rīcībā un atzīst, ka akts Nr.00517/062/2015-AKT atspoguļo patieso notikumu gaitu.

[11.5] Par nekustamā īpašuma pagrabstāva telpu ievešanu valdījumā sastādīts akts Nr.00519/062/2015-AKT un akts Nr.00522/062/2015-AKT (*lietas 1.sējuma 147.lapas otra puse un 159.lapas otra puse*). Kā arī citu nekustamā īpašuma nedzīvojamo telpu ievešanu valdījumā sastādīti akti - akts Nr.00521/062/2015-AKT, akts Nr.00523/062/2015-AKT (*lietas 1.sējuma 148.lapas otra puse, 160.lapa otra puse*) Tiesa nesaskata pārkāpumus pieteicēja rīcībā un atzīst, ka minētie akti atspoguļo patieso notikumu gaitu.

[11.6] Tiesa piekrīt pieteicējam, ka pieteicējs nav pieņēmis /pers. K/ iesniegumu un īres līgumu, jo nevarēja veikt izpildu darbības vienlaicīgi vairākos dzīvokļos. /pers. K/ dokumentus bija plānots pieņemt viņas dzīvoklī, bet 2015.gada 3.decembrī laika trūkuma dēļ tas nenotika un vēlāk jau pieteicēja rīcībā bija /pers. K/ īres līgums.

[11.7] Apkopojot minēto, tiesa secina, ka otrā piespiedu ievešana nekustamā īpašuma valdījumā notika atbilstoši Civilprocesa likuma 74.^{2}nodaļai. Pieteicējs ievērojis Civilprocesa likuma 559.panta trešo daļu, 620.^{7}panta otro daļu. Pieteicējam bija tiesības piemērot tiesas nolēmuma piespiedu izpildes līdzekļus – atvērt nekustamā īpašuma telpu durvis piespiedu kārtā (Civilprocesa likuma 620.^{7}panta otrā daļa), aprakstīt un novērtēt mantu, iecelt mantas glabātāju, izvest mantu un nodot mantas glabātāja glabāšanā pēc apraksta akta (Civilprocesa likuma 620.^{6}panta trešā daļa). Īrnieks nav šķērslis, lai

ievestu nekustamo īpašumu valdījumā. Ja personām nekustamajā īpašumā ir dzīves vieta un to apstiprina spēkā esošs īres līgums, tad tām nav pienākums atbrīvot nekustamo īpašumu. Pieteicējs zina tiesu praksi, un ir rīkojies tai atbilstoši. Jāatzīst, ka jebkura tiesas nolēmuma piespiedu izpilde par ievešanu valdījumā var negatīvi ietekmēt nepilngadīgu bērnu, tomēr pieteicējs rīkojās atbilstoši tiesiskajam regulējumam un nav pārkāpis Ētikas kodeksa 20.punktu (zvērinātam tiesu izpildītājam ir aizliegts ar savu darbību vai bezdarbību kaitēt pušu likumīgajām interesēm).

Tiesa nesaskata, ka pieteicējs būtu nostājies kāda pusē un tādējādi pārkāpis Ētikas kodeksa 5.punktu (zvērinātam tiesu izpildītājam jābūt neatkarīgam likuma un tiesu varas pārstāvim, kurš nedrīkst pieļaut pat šķietamu iespēju nostāties kāda pusē).

Iestāde ir savos apsvērumos balstījusies tikai uz /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ iesniegumiem par pieteicēja rīcību izpildu lietā Nr.01135/062/2015, tomēr balstīšanās tikai uz iesniegumiem ir novedusi pie nepareizu secinājumu izdarīšanas. Arī Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome 2016.gada 31.maija atzinumā (*lietas 1.sējuma 225.lapa*) ir norādījusi uz /pers. K/ un anonīmu iesniegumu kā uz savu apsvērumu pamatu, tāpēc tiesas vērtējums atšķiras no atzinumā paustā, jo tiesa balstās uz lietā esošiem pierādījumiem, tostarp liecinieku liecībām.

Ētikas kodeksa 27.punkts noteic, ka zvērināts tiesu izpildītājs nedrīkst būt augstprātīgs attiecībās ar personām, viņam jābūt korektam, iejūtīgam un tolerantam. Zvērināts tiesu izpildītājs nedrīkst lietot vārdus, žestus vai veikt darbības, kas var aizskart citu personu godu un cieņu.

Tiesa, noklausoties liecinieku liecības, nesaskata, ka pieteicējs, ievedot nekustamo īpašumu valdījumā, būtu pārkāpis Ētikas kodeksa 27.punktu.

[12] Iestāde uzskata, ka pieteicēja komunikācija ar masu informācijas līdzekļiem radīja Ētikas kodeksa 9.punkta pārkāpumu.

Ētikas kodeksa 9.pants noteic, ka zvērinātam tiesu izpildītājam jāvelta visas pūles un zināšanas savu amata pienākumu veikšanai, rīkojoties tā, lai veicinātu sabiedrības uzticību zvērināta tiesu izpildītāja institūtam.

Pieteicējs nevēlēšanos sarunāties ar masu informācijas līdzekļiem skaidro ar to, ka izskatāmo lietu masu informācijas līdzekļi atspoguļoja vienpusēji un nepatiesi, tas bija ārpus pieteicēja iespējām to mainīt. Žurnālistu uzvedības veids bija agresīvs.

Tiesa piekrīt pieteicējam, ka saziņai ar masu informācijas līdzekļiem ir nepieciešamas speciālas iemaņas, vēl jo vairāk, ja šāda saziņa nav ierasta. Ja Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome nav izstrādājusi metodiku tiesu izpildītāju komunikācijai ar masu informācijas līdzekļiem, tad, acīmredzot, tas ir atstāts pašu tiesu izpildītāju ziņā. Tomēr tamdēļ, ka tiesu izpildītājs nav izkopis spējas runāt ar masu informācijas līdzekļiem, tas nav uzskatāms par ētikas noteikuma pārkāpumu. Ētikas kodeksa 9.punkts ir piemērojams ikvienā tiesu izpildītāja darbībā, un konkrētos apstākļos tiesa neuzskata, ka pieteicējs būtu pārkāpis Ētikas kodeksa 9.punktu.

[13] Iestāde Lēmumā secinājusi, ka pieteicēja pārkāpumi ir būtiski, pieteicējs radījis kaitējumu valsts un pašvaldības interesēm, grāvis zvērināta tiesu izpildītāja institūta prestižu un sabiedrības uzticību šim institūtam.

Lai arī pieteicējs disciplinārlietas izmeklēšanas laikā ir atzinis, ka viņa rīcība nebija pareiza, tai bija jābūt pilnīgākai, un arī tiesas vērtējumā ir saskatāmi Ētikas kodeksa pārkāpumi, tomēr tiesa nav konstatējusi pieteicēja rīcībā normatīvo aktu pārkāpumus, nav konstatējusi, ka pieteicējs apzināti būtu vēlējies radīt kaitējumu nekustamā īpašuma iemītnieku (īrnieku) tiesiskām interesēm. Tiesa piekrīt iestādei, ka pieteicēja profesionālā darbība ir uzlabojama, tomēr nav izdarīti tādi pārkāpumi, par kuriem samērīgi būtu piemērot bargāko disciplinārsodu – atcelšanu no amata. Turklāt iestāde Lēmumā un tiesā iesniegtajos paskaidrojumos lieto terminus "iespējams", "varēja", kas neveido pietiekamu pārkāpuma konstatāciju tika barga disciplinārsoda piemērošanai.

Pieteicējam pirms Lēmuma pieņemšanas piemērots viens disciplinārsods, proti, ar 2015.gada 10.septembra lēmumu Nr.1-4.4/6 pieteicējam piemērots disciplinārsods – naudas sods 715 *euro* apmērā. Pieteicējs ir norādījis, ka minēto pārkāpumu ir sapratis un nožēlojis, sods nebija saistīts ar sistemātiskiem un ilgstošiem normatīvo aktu pārkāpumiem.

Tiesas vērtējumā iepriekšēja disciplinārsoda esamība pati par sevi nevar būt par pamatu pieteicēja atcelšanai no amata.

Tiesa atzīst, ka pieteicēja pārkāpumu novēršanu ir iespējams sasniegt ar citiem līdzekļiem. Tāpēc konkrētajā lietā nav atbilstoši un samērīgi pieteicējam piemērot disciplinārsodu – atcelšanu no amata.

[14] Ņemot vērā minēto, tiesa nonāk pie secinājuma, ka Lēmums ir nepamatots un prettiesisks, tāpēc atceļams. Līdz ar to /pers. A/ pieteikums ir apmierināms.

[15] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Par pieteikuma iesniegšanu tiesā pieteicējs samaksājis valsts nodevu 28,46 *euro* (*lietas 1.sējuma 25.lapa*).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 "Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Administratīvajā lietā atbildētājas Latvijas Republikas pusē tiesa pieaicinājusi Tieslietu ministriju. Līdz ar to samaksātā valsts nodeva ir piespriežama no Latvijas Republikas un tā jāatlīdzina no Tieslietu ministrijas budžeta līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

1. **Apmierināt** /pers. A/ pieteikumu.
2. **Atcelt** tieslietu ministra 2016.gada 18.februāra lēmumu Nr.1-4.4/5 ar tā pieņemšanas dienu.
3. **Piespriest** no atbildētājas Latvijas Republikas par labu /pers. A/ (personas kods: /personas kods V/, dzīvo: /adrese Z/) samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.